

عنوان مقاله:

فرآیند تدریس و یادگیری برای افزایش اثربخشی تدریس: مرور ادبیات

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی افق های نوین در آموزش و پرورش در هزاره سوم (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

محمد جعفرپور - کارشناسی آموزش ابتدایی

محمد صادق جعفری - لیسانس مهندسی بهداشت محیط

حمیدرضا دری - کارشناسی آموزش ابتدایی

علیرضا حسین نیا - کارشناسی رشته مشاوره و راهنمایی

خلاصه مقاله:

فرآیند تدریس و یادگیری را می توان به عنوان فرآیند تبدیل دانش از معلم به دانش آموز تعریف کرد. از آن به عنوان ترکیبی از عناصر مختلف در فرآیند یاد می شود که در آن یک مربی اهداف یادگیری را شناسایی و تعیین می کند و منابع آموزشی را توسعه می دهد و استراتژی یاددهی و یادگیری را اجرا می کند. از سوی دیگر، یادگیری یک عامل اساسی است که معلم باید در حین آموزش به دانش آموزان در نظر بگیرد. این مقاله مجلات مختلف دانشگاهی، آموزش، و شیوه های فراگیر را برای ارزیابی اثربخشی تدریس در محیط آموزش عالی ارزیابی کرد. هدف این تحقیق ارزیابی اثربخشی تدریس در محیط آموزش عالی می باشد. در این پژوهش از روش های تحقیق تجربی (عمدتا تامل) با استفاده از فرم های ادبی برای تحلیل نظریه با تقویت عملکرد از تجربیات دانشگاه استفاده شد. یافته های پژوهش حاکی از آن است که ارائه بازخورد مثبت و کافی تکوینی و رشدی، معرفی نقش آفرینی تاثیر مثبت عمیقی بر اعتماد به نفس و عزت نفس دانش آموزان دارد. همچنین مشخص شد که محیط یادگیری فعال باعث ارتقای جامعیت و بهبود عملکرد علمی اساتید و دانشجویان می شود. یافته های تحقیق، مربیان را قادر می سازد تا به ایجاد و اجرای یک محیط آموزشی و یادگیری فراگیر برای بهبود انتظارات و عملکرد تحصیلی یادگیرنده کمک کنند.

کلمات کلیدی:

درس دادن؛ یادگیری؛ اثربخشی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2014978>

